«ایران» از بازتاب رسانه‌ای نشست مذاکراتی صلح آستانه در تهران گزارش می‌دهد

ایران، قطب دیپلماسی منطقه

عماد هلالات
روزنامه‌نگار

نشست یک روزه روند صلح آستانه با انتشار بیانیه ۱۸ بندی به پایان رسید که می‌توان آن را در این گزاره خلاصه کرد: «حاکمیت سوریه خط قرمز است.» حضور رئیس جمهور روسیه آقای «ولادیمیر پوتین» و رئیس جمهور ترکیه آقای «رجب طیب اردوغان» اهمیت این نشست را چند برابر کرده است. این نشست در حالی صورت گرفت که منطقه در روزهای قبل شاهد نشست شکست خورده جده عربستان بود؛ در حالی که امریکا و رژیم صهیونیستی فضاسازی رسانه‌ای بسیار زیادی برای نشست جده انجام داده بودند، اما در عمل این نشست دستاوردی برای ایالات متحده و رژیم صهیونیستی نداشته است. نشست آستانه و امضای توافقنامه‌های همکاری‌های گسترده بین ایران و روسیه از یک سو و بخصوص کنار گذاشتن دلار از معاملات دو طرف و همچنین قراردادهای بلندمدت همکاری با ترکیه باعث شد که این نشست بازتاب رسانه‌ای بسیار زیادی در سطح منطقه و جهان داشته باشد و بار دیگر ایران به‌عنوان قطب دیپلماسی منطقه معرفی شود.

■ **بازتاب در رسانه‌های عربی**

روزنامه لبنانی «الاخبار» در گزارشی در مورد نشست روند صلح آستانه در تهران نوشت، برخلاف ابتکارهای قبلی، چه روسی و چه ایرانی، تهران این بار با حمایت مسکو گام‌های بلندی برای باز کردن درهای بسته میان دمشق و آنکارا از طریق مسیری واضح و متوازن برداشت که به نظر می‌رسد به نفع همه طرف‌ها باشد. مسیری که در قالب آن رجب طیب اردوغان با آیت‌الله سیدعلی خامنه‌ای رهبر انقلاب اسلامی ایران دیدار کرد تا پس از اقدامات دیپلماتیک ایران که با سفر «بشار اسد» رئیس‌جمهور سوریه به تهران و دیدار با رهبر انقلاب در ماه مه گذشته و نیز تلاش‌های ایران در خصوص کم کردن فتیله تنش و تهدید آنکارا مبنی بر عملیات نظامی در شمال سوریه، نقطه عطفی در بحران سوریه باشد.

روزنامه عربی رأی الیوم چاپ لندن به قلم عبدالباری عطوان در این زمینه نوشت: نشست سه جانبه تهران، نشست بایدن در جده را منفجر کرد. توصیه آیت‌الله خامنه‌ای به اردوغان می‌تواند امنیت و روابط سوریه و ترکیه را به دوران طلایی خود بازگرداند.

همچنین دولتمردان کاخ سفید نتوانستند عصبانیت خود را از موفقیت این نشست پنهان کنند بخصوص آنکه آنها شاهد شکست نشست جده عربستان بودند. امریکایی‌ها با به حاشیه بردن نشست تهران، موضوع فروش پهپادهای ایرانی به روسیه را مطرح کردند و برای جمهوری اسلامی خط و نشان کشیدند. البته جان کربی در این زمینه گفت که هیچ نشانه‌ای درباره فروش پهپادهای ایرانی به روسیه وجود ندارد اما با وجود اینکه امریکایی‌ها انواع و اقسام سلاح را به دولت سعودی می‌فروشند تا بر سر مردم یمن فرود بیاید، نگران فروش تسلیحات ایران به روسیه هستند. از سویی دیگر امریکایی‌ها بشدت نگران نزدیکی روابط ایران و روسیه از یک سو و ورود روسیه به منطقه خلیج فارس هستند و از سویی دیگر روابط ترکیه به‌عنوان متحد ناتویی امریکا، با ایران و روسیه گسترش پیدا کرده است.

■ **بازتاب در رسانه‌های خارجی**

روزنامه تایمز چاپ لندن روز سه‌شنبه با انتشار گزارشی، این سفر را تلاش برای شکل‌دهی یک ائتلاف ضدغرب توصیف کرد و نوشت که رهبران روسیه و ایران، غرب را به‌عنوان یک نیروی شرور و فاسد تلقی می‌کنند. تایمز نوشت: دیمیتری پسکوف، سخنگوی کرملین، تحریم‌های اقتصادی را هزینه اجتناب‌ناپذیر امتناع از تسلیم شدن در برابر غرب توصیف کرده و به رسانه‌های ایران گفته این بهایی است که کشور ما و ایران برای استقلال و حاکمیت خود می‌پردازند.

شبکه خبری اسکای هم با انتشار گزارشی در تارنمای خود نوشت که ایران دومین مقصد پوتین به خارج از مرزهای اتحاد جماهیر شوروی سابق، به شمار می‌رود تا پس از جنگ در اوکراین، اتحاد با شرکای معدودی را که مسکو هنوز از آن برخوردار است، تقویت کند. این شبکه خبری افزود: پوتین تحریم‌های غرب علیه مسکو را اعلان جنگ اقتصادی توصیف کرده و تلاش‌های خود را برای دیپلماسی بین‌المللی روی چین، هند و تهران متمرکز کرده است. در ادامه این گزارش به نقل از یوری اوشاکوف، مشاور سیاست خارجی پوتین آمده است: تماس با رهبر ایران بسیار مهم است. یک گفت‌وگوی قابل اعتماد بین رهبران دو کشور در مورد مهم‌ترین موضوعات در دستور کار دوجانبه و بین‌المللی قرار گرفته است.

در همین حال روزنامه گاردین با انتشار گزارشی به حضور رجب طیب اردوغان رئیس جمهور ترکیه در ایران و جلسات سران سه کشور، در خصوص آخرین تحولات اوکراین، حل بحران سوریه و همچنین توافق هسته‌ای ایران اشاره کرد. این گزارش می‌افزاید: مذاکرات سه جانبه رئیس جمهور روسیه با ابراهیم رئیسی از ایران و رجب طیب اردوغان از ترکیه پس از سفر اخیر جو بایدن، رئیس جمهور امریکا به خاورمیانه، به‌عنوان نشانه‌ای از تداوم نفوذ پوتین در منطقه دیده می‌شود. روزنامه ایندیپندنت، چاپ لندن نیز با بیان اینکه دیدار مقامات ارشد ایران، ترکیه و روسیه در تهران «نمایش وحدت سیاسی» و احتمالاً اتحاد نظامی آنان است، نوشت: این دیدار به طور مشخص، مشابه ژئوپلیتیک دیدار اخیر بایدن با شرکای اصلی خود در آسیای غربی است.

Leader.ir

> جان کربی در این زمینه گفت که هیچ نشانه‌ای درباره فروش پهپادهای ایرانی به روسیه وجود ندارد اما با وجود اینکه امریکایی‌ها انواع و اقسام سلاح را به دولت سعودی می‌فروشند تا بر سر مردم یمن فرود بیاید، نگران فروش تسلیحات ایران به روسیه هستند. از سویی دیگر امریکایی بشدت نگران نزدیکی روابط ایران و روسیه از یک سو و ورود روسیه به منطقه خلیج فارس هستند و از سویی دیگر روابط ترکیه به عنوان متحد ناتویی امریکا، با ایران و روسیه گسترش پیدا کرده است

این رسانه چاپ لندن، بحران سوریه را مسأله ظاهراً اصلی نشست سران ایران، ترکیه و روسیه در تهران عنوان کرد و نوشت: در ماه‌های گذشته، اتفاق خارق‌العاده‌ای در سوریه نیفتاده که به خاطر آن، این نشست برگزار شود اما با توجه به تلاش واشنگتن برای انزوای مسکو و تهران، پای موضوعات امنیتی دیگری در میان است.

ایندیپندنت با اشاره به تیره‌شدن روابط ترکیه با دیگر اعضای ناتو نوشت: تهران، آنکارا و مسکو در نشست تهران تلاش می‌کنند بیهوده بودن تلاش‌های واشنگتن برای به چالش کشیدنشان را به رخ بکشند.

■ **بازتاب در رسانه‌های صهیونیستی**

صهیونیست‌ها هم از سفر پوتین به تهران و نزدیک شدن روابط تهران و مسکو وحشت زده شدند. با آغاز بحران اوکراین و موضع‌گیری‌های ضد روسی رژیم صهیونیستی روابط با مسکو در بدترین شرایط ممکن قرار گرفته است و مسکو چند سرباز صهیونیستی را در اوکراین اسیر و تعدادی را بازداشت کرده است. همچنین موضع مسکو در برابر تهاجمات رژیم صهیونیستی به سوریه شدیدتر شده است و طی پیام‌های مختلف به دولت موقت صهیونیستی هشدار داده است که باید این حملات پایان یابد. بر همین اساس روزنامه‌های صهیونیستی نسبت به سفر پوتین به تهران واکنش نشان دادند. روزنامه اسرائیل هیوم نوشت: روسیه از اسرائیل دورتر و به ایران نزدیک‌تر شده است و این می‌تواند تبعات مختلف سیاسی و امنیتی برای ایران داشته باشد.

به نوشته این رسانه عبری‌زبان، هشدار رهبر ایران به سفر «جو بایدن» رئیس جمهور امریکا به منطقه و تلاش‌های این کشور برای ایجاد محوری یکپارچه علیه ایران تحت رهبری خود بازمی‌گردد. اسرائیل هیوم در بخش دیگری از این تحلیل آورده است: پیش‌بینی می‌شود این نشست که به یکی از منابع نگرانی شدید در غرب تبدیل شده است، مسائل اقتصادی و امنیتی را مورد بررسی قرار دهد، اما به شکل ویژه و خاصی رئیس جمهور روسیه به دنبال افزایش همکاری اقتصادی کشورش با ایران است تا از این طریق تحریم‌های امریکایی علیه اقتصاد روسیه را خنثی کند. واللا نیوز هم در گزارش خود از این سفر به نقل از «یوری یوشاکوف» مشاور پوتین در امور سیاست خارجی خبر داد: برای مسکو روابط با رهبری ایران بسیار حائز اهمیت است.

تهران در مسکو با خبرنگاران سخن می‌گفت، تأکید کرد: نوعی گفتمان اعتمادآفرین بین دو طرف در اکثر مسائل مهم در سطوح دوجانبه و بین‌المللی شکل گرفته است؛ در اکثر مسائل مواضع ما مشابه و حتی مطابق یکدیگر است. به نوشته این رسانه عبری‌زبان، پیش از پوتین، «رجب طیب اردوغان» هم شب قبل در رأس یک هیأت بلندپایه به تهران رسیده بود. به روایت والا نیوز، او در این سفر از رهبر ایران شنید که تهران با ترکیه در جنگ علیه تروریسم همکاری خواهد کرد اما حمله نظامی در سوریه به نفع تروریست‌ها نیز خواهد بود البته تروریست‌ها محدود به یک گروه خاص نیستند.

روزنامه آیدنلک از روزنامه‌های نزدیک به حزب عدالت و توسعه که رویکرد مثبتی به عادی‌سازی روابط آنکارا - دمشق دارد، همواره بر ضرورت توسعه روابط بین ایران و ترکیه تأکید کرده است. آیدنلک، امضای هشت موافقتنامه بین ایران و ترکیه را به‌عنوان گام مهمی برای توسعه روابط دوجانبه، قلمداد کرده است. اما دو روزنامه ملیت و آکشام که هر دو از روزنامه‌های طرفدار حزب عدالت و توسعه هستند، تیتر مشترکی به کار برده‌اند. ینی شفق از قول رئیس جمهور ایران، به این اشاره کرده که هدفگذاری رساندن حجم مبادلات تجاری به مبلغ ۳۰ میلیارد دلار، نویدبخش فرا رسیدن فصل جدیدی از همکاری‌های اقتصادی بین تهران و آنکارا است.

روزنامه ترک گون نیز یکی از روزنامه‌هایی است که ضرورت همکاری امنیتی بین ایران و ترکیه را برجسته کرده است. این روزنامه اعلام کرده که مقامات جمهوری اسلامی ایران و جمهوری ترکیه، عزم خود را جزم کرده‌اند که در مبارزه با ترور، همراه و همکار باشند. در نهایت می‌توان گفت که سفر پوتین و اردوغان به تهران ضمن داشتن دستاوردهای مختلف برای این سه کشور، این پیام را به جهان مخابره کرد که ایران کانون قطب دیپلماسی منطقه‌ای است و نمی‌توان بدون ایران به صلح و ثبات در منطقه رسید.

فراز و نشیب اتحاد ۸۰ ساله آل سعود و ایالات متحده

عادی‌سازی غیرعادی

الهه اکبرزاده
پژوهشگر

همان روزی که عبدالعزیز بن سعود، در آن دیدار تاریخی با پرزیدنت روزولت، قول و قرار برای شراکت طولانی‌مدت کشوری که به‌نام خانوادگی خودش تأسیس کرده بود را با ایالات متحده محکم می‌کرد، روزولت بحث اسرائیل را هم پیش کشیده بود و از رنج و مشکلات یهودیان گفته بود. عبدالعزیز گفته بود به آنها حاصلخیزترین جای آلمان را بدهید که به ایشان ظلم بسیاری کرده و وقتی روزولت گفته بود برای حل این مسأله «به میهمان‌نوازی اعراب دل بسته»، عبدالعزیز لابد، بی آنکه گمان کند این مسأله چقدر می‌تواند در آینده برای کشورش مهم باشد، گفته بود میان اعراب رسم این است که فاتحْ بخشی از غنایمش را به قربانیان بدهد و حالا نمی‌داند چرا اعراب باید بهای ظلم به یهودیان را بپردازند. از آن روز و آن گفت‌وگو، عربستان سعودی به‌عنوان یکی از کشورهای عربی و اسلامی با موجودیت اسرائیل کنار نیامد و این کنارنیامدن اگرچه منجر به قطع ارتباط با امریکا نشد، زمینه‌ساز مقاطعی از تنش و درگیری بین عربستان با امریکا و کشور غصبی تازه‌تأسیس و محبوب امریکا، یعنی اسرائیل شد. عربستان سعودی که خودش را خادم حرمین شریفین نامیده و عمدهٔ درآمدش از حضور کاروان‌های حج در مکه بود، اگر می‌خواست هم نمی‌توانست با اسرائیلی که به دشمن اصلی امت اسلام تبدیل شده بود مصالحه کند. بعد از کشف نفت و ارتباط تجاری گسترده با امریکا هم عربستان، اگرچه نه به‌عنوان سردمدار دشمنی با اسرائیل، اما همیشه حامی فلسطین بود.

پس از اتمام قیمومت بریتانیا بر فلسطین و رسمیت‌یافتن کشور اسرائیل، عربستان و دیگر کشورهای عربی منطقه نه‌تنها اسرائیل را به رسمیت نشناختند، بلکه در همان سال به اسرائیل حمله کردند: مصر از نوار ساحلی جنوب، عراق و اردن از شرق و سوریه و لبنان از شمال؛ عربستان هم با حدود هزار نفر نیرو در این لشکرکشی سهیم بود. اعراب اما شکست خوردند و در ۱۹۴۹ موافقت‌نامهٔ صلحی با صهیونیست‌ها امضا کردند. آنها هجده سال بعد دوباره به اسرائیل حمله کردند. در این جنگ هم -که به جنگ شش‌روزه معروف است- به‌سختی شکست خوردند و زمین‌های زیادی را از دست دادند که زمینه‌ساز جنگ یوم‌کیپور در سال ۱۹۷۳ بود. در طول این جنگ عربستان، با اینکه به‌طور مستقیم با اسرائیل درگیر نبود، نقش بسیار مهمی را در ضربه‌زدن به او و حامیانش ایفا کرد؛ در این جنگ امریکا دو میلیارد دلار به اسرائیل کمک کرده بود. ملک فیصل، پادشاه وقت عربستان هم ترتیبی داد و در اجلاس سران اوپک تحریم نفتی علیه اسرائیل و حامیانش را رهبری کرد. درنتیجهٔ این بحران نفتی، قیمت نفت بیش از چهاربرابر افزایش یافت و این افزایشِ قیمت امریکا را بیش از هر کشور دیگری متضرر کرد. عربستان در ادامهٔ تقابل با رژیم صهیونیستی، چندی بعد و در ۱۹۷۶، توافق کمپ‌دیوید را رد کرد و حتی، در واکنش به خیانت مصر و صلح انورسادات با اسرائیل، تا چند سال همهٔ روابطش را با مصر قطع کرد.

در تمام این سال‌ها موضع عربستان نسبت به رژیم صهیونیستی نه‌فقط در نفی موجودیت اسرائیل، بلکه فراتر از آن، تحت‌تأثیر رقبای منطقه‌ای و با هدف کسب اعتبار و وجههٔ سیاسی در میان اعراب بود. پس از اینکه مبارزه با موجودیت اسرائیل ناکام ماند، عربستان هم، پس از مصر، به سمت سازش و مماشات با اسرائیل حرکت کرد. تلاش عربستان برای رهبری جهان عرب و مدیریت مسألهٔ فلسطین درنهایت منجر به ابتکار دیپلماتیکی شد که به «طرح صلح فهد» معروف است. عربستان پس از سال ۱۹۸۲ تا به امروز در همهٔ طرح‌های سازش با اسرائیل، از جمله قرارداد اسلو و مادرید و کنفرانس‌های صلح، نقش پررنگی داشته است. طرح صلح فهد حکایت از آن داشت که عربستان چاره‌ای جز پذیرش اسرائیل در منطقه ندارد. پس از آن نیز طرح ملک‌عبدالله در سال ۲۰۰۷ امیدبخش «روابط عادی» اسرائیل با جهان عرب و مسلمانان شد. پس از روی کار آمدن جمهوری اسلامی در ایران، فروپاشی شوروی و حملهٔ عراق به کویت، اعراب قدم‌به‌قدم به سمت سازش با اسرائیل حرکت کردند، اما در تمام این سال‌ها، به‌خاطر ترس از افکارعمومی، جسارت برقراری روابط رسمی با اسرائیل را نداشتند، بنابراین با روابط غیررسمی و مخفیانه از مزایای رابطه با اسرائیل بهره بردند، بدون اینکه برای آنها هزینه‌ای داشته باشد. عربستان هنوز هم کشور اسرائیل را به رسمیت نشناخته، اما به‌رغم نبود روابط رسمی دیپلماتیک، آنها همکاری خود را از طریق تبادل غیررسمی اطلاعات بخصوص در رابطه با ایران ادامه داده‌اند.

به گفتهٔ نیویورک‌تایمز، اسرائیل، پس از رویدادهای موسوم به بهار عربی، عربستان را «ضامن ثبات» در منطقه می‌داند. سفیر عربستان در انگلیس هم در سال ۲۰۱۴، اتحاد دولت سعودی با اسرائیل را رد کرد و اقدامات اسرائیل علیه غیرنظامیان را در نوار غزه «جنایت علیه بشریت» توصیف کرد، بااین‌حال وجود تماس بین دو کشور را رد نکرد. چند سالی است که روابط غیررسمی میان عربستان و اسرائیل، تحت‌تأثیر روی کار آمدن ترامپ و تغییر سیاست‌های امریکا در قبال منطقه، به‌طرز عجیبی توسعه یافته. امریکا از زمان بوش پدر راهکار «دو دولت» را برای حل مسألهٔ فلسطین پی می‌گرفت. این راه‌حل گرچه آورده‌ای برای فلسطینی‌ها نداشت، دست‌کم قائل بود به اینکه لازم است یک دولت فلسطینی در کنار دولت یهودی، از راه مذاکره بین طرفین، تشکیل شود و کنفرانس مادرید و پیمان اسلو را در پی داشت. اما ترامپ در این رابطه «معاملهٔ قرن» را مطرح کرد، طرحی که دغدغه‌اش نه پایان‌دادن به نزاع اعراب و اسرائیل، بلکه تکمیل فرایند تشکیل «وطن قومی یهود» در فلسطین است. تحققِ این هدف مستلزم اشغال کرانهٔ باختری است، یعنی الحاق آن به باقی اراضی اشغالی. همچنین اخراج کامل فلسطینیان از وطن غصبی یهودیان و تصرف کامل مسجدالاقصی را در پی دارد. در همین راستا ترامپ اعلام کرد که دیگر قصد حمایت از «آژانس پناهندگان فلسطینی سازمان ملل» را ندارد و قانون انتقال سفارت امریکا از تل‌آویو به قدس را امضا کرد. ترامپ سال ۲۰۱۷ به عربستان و اراضی اشغالی سفر کرد و از همان زمان طرح معاملهٔ قرن بر سر زبان‌ها افتاد. پس از این سفر و در تمام دورهٔ ترامپ، روابط ولیعهد سعودی با اسرائیل از طریق سرمایه‌گذاری‌های مالی بیشتر و بیشتر شد. درواقع عربستان قراردادهای تجاری و سرمایه‌گذاری‌های عمده -خصوصاً در قسمت فناوری- را با کشوری امضا کرده که آن را به رسمیت نمی‌شناسد. شرکت‌های اسرائیلی به کشورهای حوزهٔ خلیج فارس از طریق مشاورهٔ امنیتی، آموزش نیروهای نظامی، خرید و فروش اسلحه و سیستم‌های پیشرفته کمک کرده‌اند. محور دیگر این همکاری‌ها مقابلهٔ همه‌جانبه با جمهوری اسلامی و تلاش برای انزوای ایران است. رژیم صهیونیستی و عربستان سعودی، هر دو، متحد طولانی‌مدت ایالات متحده هستند و بنا دارند، با همکاری‌های اطلاعاتی و دیپلماتیک، پروژهٔ مهار ایران را پیش ببرند.

به نظر می‌رسد که سفر اخیر جو بایدن به اسرائیل و عربستان در راستای پیشبرد روابط این دو کشور و تحقق پیمان ابراهیم است، مشابه آنچه در روابط امارات و بحرین با اسرائیل اتفاق افتاد. امریکا، در شهریور سال گذشته و پس از تسلط طالبان بر افغانستان، نیروهای نظامی خود را از این کشور خارج کرد. اگر دومینوی خروج نیروهای امریکایی از منطقه ادامه داشته باشد، تلاش امریکا برای عادی‌سازی روابط اسرائیل با کشورهای حوزهٔ خلیج فارس بیشتر در حکم تضمین امنیت رژیم صهیونیستی عمل خواهد کرد. چندی پیش ایدهٔ تشکیل ناتوی خاورمیانه، یا همان ناتوی عربی، در اتحاد با رژیم صهیونیستی و در تقابل با ایران و متحدینش مطرح شد. تحقق این ایده در عمل و اتحاد رسمی اعراب و اسرائیل بعید به نظر می‌رسد، اما شاید این سفر گامی در جهت محقق کردن این هدف در آینده باشد. علاوه بر این محتمل است، در شرایطی که همکاری عربستان و روسیه در اوپک پلاس با قوت ادامه دارد و خرید سوخت سعودی‌ها از روسیه اثر سوئی بر تحریم‌ها علیه روسیه گذاشته، سفر رئیس جمهور امریکا به عربستان تلاشی در جهت اجماع‌سازی علیه پوتین باشد. در حال حاضر روسیه در صادرات سوخت (گازوئیل و مازوت) تخفیف زیادی می‌دهد و برخی کشورها مانند چین، هند، چند کشور آفریقایی و عربستان واردات انرژی از روسیه را افزایش داده‌اند. عربستان ترجیح می‌دهد نفت خام خود را به قیمت بالا در بازارهای جهانی بفروشد و سوخت ارزان از روسیه وارد کند. این در حالی است که امریکا و متحدین غربی‌اش درصددند روسیه را از طریق قطع درآمد صادرات انرژی‌اش منزوی کنند.

بایدن با پروازی مستقیم از تل‌آویو به ریاض رفته؛ اینکه نخستین پرواز رسمی از سرزمین‌های اشغالی به عربستان انجام شده، نشانهٔ آغاز روابط بین دو دولت است. دولت دموکرات امریکا که در عرصهٔ خارجی توفیق چندانی نداشته، با عادی‌سازی روابط عربستان و اسرائیل که از تمام عادی‌سازی‌های زمان ترامپ اهمیت بیشتری دارد، می‌تواند دستاورد قابل توجهی برای مصارف انتخاباتی خود بسازد.

شناخت و معرفی انگیزه‌های رفتاری نسل‌های دهه هشتاد و نود

برای مطالعه متن کامل QR کد (مربع بالا) را اسکن کنید

نسل جدید ایرانی به‌دلیل رفتار متفاوت و دسترسی سریع به اطلاعات نیازمند درک و بیش هویتی است که بر اثر تحولات فرهنگی و اجتماعی دچار بی‌هویتی و اضطراب رفتاری نشود. به‌منظور بررسی واقعیت نسل حاضر و نسبتی که آنها اکنون با جمهوری اسلامی و انقلاب اسلامی دارند گفت‌وگوی مفصلی با دکتر علیرضا شریفی یزدی جامعه‌شناس و روانشناس اجتماعی انجام شده است.

چرا روحانی کینه قانون اقدام راهبردی مجلس را به دل دارد؟

برای مطالعه متن کامل QR کد (مربع بالا) را اسکن کنید

جمعی از کارگزاران دولت‌های یازدهم و دوازدهم با حسن روحانی دیدار کردند. روحانی در بخشی از این دیدار طرح «اقدام راهبردی برای لغو تحریم‌ها و صیانت از حقوق ملت ایران» را که در آذر ۹۹ به تصویب مجلس رسید یکی از موانع احیای برجام در زمان دولت خود دانسته است: «ای کاش گرفتار مصوبه برجامی مجلس نمی‌شدیم تا می‌توانستیم در اسفند ۱۳۹۹ برجام را احیا کنیم»؛ اما واقعیت چیست؟

جامعه‌شناسی یک جشن

برای مطالعه متن کامل QR کد (مربع بالا) را اسکن کنید

پیاده‌روی ۱۰ کیلومتری عید غدیر به طرز غافلگیرکننده‌ای پرجمعیت بود. چند سال بود که تهران حالت بی‌روحی پیدا کرده بود. اینکه کدام گروه اجتماعی صاحب و میداندار خیابان باشند، مسأله‌ای تعیین‌کننده است. مدت‌ها بود که تا حدود زیادی شهر به گروه‌های اجتماعی ناهنجار سپرده شده بود اما این رویداد که بسیار بیشتر از ۱۰ کیلومتر امتداد پیدا کرد، نویدی بود بر اینکه خیابان‌های شهر دوباره به مردم برگردد.